

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 027948 18 U
Sarajevo, 27.08.2019. godine.

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Stanke Čeklić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja BH Institut za nestale osobe BiH, ulica Hamdije Čemerlića broj 2/15, protiv rješenja, broj: UP1 03-1-37-5-241-2/17 od 21.12.2017. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, u upravnoj stvari obrade i zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 27.08.2019. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini broj: UP1 03-1-37-5-241-2/17 od 21.12.2017. godine, tačkom 1. dispozitiva naloženo je Institutu za nestala lica BiH da sa Međunarodnom komisijom za nestala lica zaključi sporazum iz člana 12. Sporazuma o preuzimanju uloge suosnivača za Institut za nestala lica Bosne i Hercegovine. Također, tačkom 2. dispozitiva ovog rješenja je određeno da je Institut naloženu upravnu mjeru dužan izvršiti i dostaviti dokaze o tome Agenciji za zaštitu ličnih podataka u BiH.

Blagovremenom tužbom tužitelj je osporio pravilnost rješenja tužene i naveo da je pobijano rješenje nezakonito, jer je doneseno kao rezultat pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da je Međunarodna komisija za nestale osobe jedan od dva osnivača Instituta, pa smatra da Institut ne može od svog osnivača sa međunarodnim predzankom zahtijevati zaključivanje bilo kakvog ugovora ukoliko osnivač ne bude smatrao isti neophodnim. Ukazuje da između Međunarodne komisije za nestale osobe i Instituta za nestale osobe Bosne i Hercegovine postoje 3 (tri) zaključena Sporazuma i to Sporazum između Međunarodne komisije za nestale osobe (ICMP) i Instituta za nestale osobe Bosne i Hercegovine u vezi sa prenosom i primopredajom Projekta identifikacije Podrinje vlastima BiH broj: 0412-16-5-380/11 od 09.02.2011. godine, Sporazum o primopredaji i donaciji između Međunarodne komisije za nestale osobe (ICMP) i Općine Tuzla i Instituta za nestale osobe Bosne i Hercegovine koji se odnosi na prenos osoblja, imovine sredstava u vezi sa Projektom Identifikacije Podrinje, broj: 04/2-16-5-

5980/10 od 14.12.2010.godine, Sporazum između Međunarodne komisije za nestale osobe (ICMP) i Instituta za nestale osobe Bosne i Hercegovine u vezi sa predajom podatka o nestalim osobama i njihovim srođnicima u svrhu uključivanja u Centralnu evidenciju nestalih, broj 03/1-40-2-3738/11 od 29.11.2011.godine. Kod ovih činjenica jasno je da je osnivač vodio računa o poštivanju pozitivnih propisa Bosne i Hercegovine; zbog čega tuženi organ nije pravilno utvrdio činjenice, pa je rješenje doneseno na podlozi pogrešno utvrđenih činjenica nezakonito, te predlaže da Sud tužbu uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na tužbu, tužena je predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbi člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 19/02 do 74/1), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini broj: UP1 03-1-37-5-241-2/17 od 21.12.2017. godine naloženo je Institutu za nestala lica BiH (u daljem tekstu: Institut) da sa Međunarodnom komisijom za nestala lica (u daljem tekstu: ICMP) zaključi Sporazum, koja obaveza Instituta proizilazi iz Sporazuma o preuzimanju uloge suosnivača za Institut za nestala lica Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori broj: 13/05), te da dostavi dokaze o izvršenoj upravnoj mjeri Agenciji za zaštitu ličnih podataka u BiH.

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tužena Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka, izvršila vanredni inspekcijski nadzor u Institutu za nestala lica BiH i utvrdila sljedeće činjenice: prije svega, s obzirom da je Zakonom o nestalim licima, propisano da Centralnu evidenciju nestalih lica u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: CEN BiH) vodi Institut, to je u postupku inspekcijskog nadzora utvrđeno da je Institut kod Agencije izvršio prijavu i u Glavnom registru izvršio registraciju Centralne evidencije nestalih lica i druge evidencije. Nadalje, u postupku inspekcijskog nadzora kojeg je provela Agencija za zaštitu ličnih podataka BiH kod tužitelja, a nakon informacije koju je dobila od Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, da postoji sumnja da je došlo do narušavanja zaštite ličnih podataka građana BiH, koji su dali uzorke krvi radi identifikacije bliskih srođnika, a sve u vezi sa jednostranom odlukom Međunarodne komisije za nestala lica, da laboratoriju za analizu DNK uzoraka izmjesti iz BiH u Hag. Dalje, u postupku inspekcijskog nadzora je utvrđeno da se CEN BiH vodi u elektronskom i materijalnom obliku, da je Institut donio propis o provođenju Zakona o zaštiti ličnih podataka iz člana 11. stav (3), da je Institut donio Pravilnik o provođenju odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka u Institutu za nestale osobe BiH, broj: 01/1-02-1-975/16 od 19.05.2016. godine i da je Institut donio Plan zaštite osobnih podataka u Institutu za nestale osobe Bosne i Hercegovine broj: 01/1-02-1 -975-2/16 od 19.05.2016. godine. Također, izvršen je i neposredan pregled radi utvrđivanja načina vođenja i sadržaja CEN-a BiH i to uvid u sadržaj nekih od dosijea i u elektronsku bazu (prijava za traženje, zapisnik o utvrđivanju identiteta, DNK izvještaj, itd.), kao i neposredan uvid u CEN BiH i druge elektronske baze koje se nalaze na serveru smještenom u prostorijama Instituta, a server je na Intranetu — mreži u Institutu i nije povezan sa internetom niti ima mogućnost korištenja medija (USB, CD i sl.). Konačno, u postupku nadzora je utvrđeno da je CEN BiH — elektronska baza koja objedinjuje više elektronskih baza,

i to baze ICM-a, MKCK-a, Federalne komisije za nestale osobe, Kancelarije za traženje zarobljenih i nestalih lica Republike Srpske, te je na osnovu neposrednog uvida u tabele i sadržaj evidencije, konstatovano da se u CEN-u BiH u elektronskoj formi obrađuju vrste podataka koje su navedene i u obrascu prijave evidencije CEN-a BiH, koja je registrovana u Glavnom registru Agencije. Također, prema podacima iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, iz izjave odgovornog lica Instituta proizilazi da je pravni osnov i okvir za obradu ličnih podataka u CEN BiH Zakon o nestalim licima BiH i Pravilnik o Centralnoj evidenciji nestalih lica BiH, kao i Uputstvo o sigurnosti i zaštiti Informacionog sistema Centralne evidencije nestalih osoba (Službeni glasnik BiH broj 2/2010), a podaci iz CEN-a BiH, se prema navedenoj izjavi dostavljaju jedino na zahtjev tužilaštva i kada se članovima porodica izdaje potvrda o statusu nestale osobe. Iz Zapisnika, također, proizilazi da je odgovorno lice Instituta dalo detaljna pojašnjenja vezana za postupak uzimanja uzoraka za DNK analizu, a na upit inspektora, odgovorno lice je izjavilo da mu nije poznato da postoji Sporazum ili drugi akt donesen shodno članu 12. Sporazuma o preuzimanju uloge suosnivača za Institut za nestala lica Bosne i Hercegovine, da postoji jedino Sporazum o softverskoj licenci za krajnjeg korisnika i akt Predaja dokumentacije, kojim se Institutu predaju podaci nestalih lica od strane ICMP-a.

Dakle, iz naprijed utvrđenih činjenica, nije sporno, da Institut vodi Centralnu evidenciju nestalih lica u Bosni i Hercegovini, koja sadrži lične podatke, uključujući i posebnu kategoriju ličnih podataka iz sačinjenog Izvještaja o DNK rezultatima analize uzoraka krvi srodnika i koštanih uzoraka nestalih lica, te da analizu i uzimanje DNK uzoraka vrši ICMP u svojoj laboratoriji i da Institutu dostavlja DNK Izvještaj o preliminarnoj identifikaciji.

Međutim, iz podataka spisa proizilazi, a kako je to pravilno zaključila Agencija za zaštitu ličnih podataka, da Institut nije zaključio Sporazum kojim bi se detaljno regulisala procedura pružanja tehničke i stručne pomoći od strane Međunarodne komisije za nestale osobe, imajući u vidu da su podaci koji se u takvim postupcima obrađuju lični podaci, koji su zaštićeni kao lični podaci posebnim zakonom, Zakonom o zaštiti ličnih podataka BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06 do 89/11). Slijedom naprijed navedenog utvrđenja, Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH, u postupku nadzora nad provođenjem Zakona o zaštiti ličnih podataka, je utvrdila da ICMP (obrađivač podataka), koji Institutu za nestala lica (kontroloru podataka) kao instituciji osnovanoj i ovlaštenoj za traženje i identifikaciju nestalih lica pruža usluge DNK laboratorije i dostavlja Izvještaje sa rezultatima analize, nisu postupili u skladu sa zaključenim Sporazumom. Naime, Međunarodna komisija za nestale osobe (ICMP) i Vijeće ministara BiH su potpisali Sporazum o preuzimanju uloge suosnivača Instituta za nestale osobe BiH i tačkom 12. navedenog Sporazuma strane potpisnice su saglasne da će Institut i ICMP Sporazumom regulisati odnose koji se tiču tehničke pomoći koju ICMP pruža Institutu, uključujući između ostalog i pružanje usluga u DNK laboratorijama, antropološku i arheološku pomoć i druge vrste tehničke pomoći, uključujući i nabavku i /ili prenos opreme i/ili drugih sredstava. Iz svih podataka spisa, a što je tužitelj - Institut za nestala lica BiH u konačnici tokom postupka i u predmetnoj tužbi učinio nespornim, proizilazi da Institut nije postupio u skladu sa tačkom 12. navedenog Sporazuma, jer sa ICMP-om nije zaključio takav Sporazum, zbog čega je pravilan zaključak tužene Agencije da se direktna posljedica takvog postupanja ogleđa u kršenju Zakona o zaštiti ličnih podataka, zbog čega je pravilnom primjenom zakona tužena preduzela mjere, kako bi se u okviru inspekcijskog

nadzora obezbijedili uslovi zaštite ličnih podataka. Ovo ovlaštenje Agencije za zaštitu ličnih podataka nije sporno, isto proizilazi iz odredbe člana 40. Zakona o zaštiti ličnih podataka, kojim su određene nadležnosti i poslovi Agencije, koja između ostalog, vrši nadgledanje provođenja odredbi ovog Zakona i drugih zakona o obradi ličnih podataka, praćenje uslova za zaštitu ličnih podataka davanjem prijedloga za usvajanje i izmjenu zakona koji se odnose na obradu ličnih podataka, te davanje mišljenja o prijedlozima tog zakona i „briga o ispunjavanju kriterija zaštite podataka koji proističu iz međunarodnih sporazuma obavezujućih za BiH“. Nadalje odredbom člana 41 stav 1 Zakona o zaštiti ličnih podataka propisano je između ostalog da Agencija kada utvrdi da je neka obrada ličnih podataka nezakonita može zahtijevati od kontrolora (ovdje tužitelja) da prekine takvu obradu te naložiti i druge mjere. Upravo to je Agencija osporenom odlukom i učinila u konkretnom predmetu.

Nije osnovan prigovor tužbe da Institut od svog osnivača ne može zahtijevati zaključivanje bilo kakvog ugovora. Ovo iz razloga što je nesporno da je suosnivač Instituta za nestala lica Međunarodna komisija za nestale osobe i da je potpisivanjem međunarodnog sporazuma ICMP komisija preuzela takvu obavezu na sebe, kao i Institut za nestale osobe (kojeg je osnovala zajedno sa Vijećem ministara BiH). Nesporno je da se takva potreba ukazala nakon što je ICMP komisija donijela odluku da DNK laboratoriju izmjesti u Hag (Holandija), sve u skladu sa odredbom člana 18. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Naime, citirana odredba se odnosi na prenos podataka u inostranstvo i glasi: „Podaci koji se obrađuju mogu se iznositi iz Bosne i Hercegovine u drugu državu ili davati na korištenje međunarodnoj organizaciji koja primjenjuje adekvatne mjere zaštite ličnih podataka propisane ovim Zakonom.

Sud je cijenio i ostale prigovore tužbe i utvrdio da su isti bez osnova, pa je u skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti ovaj Sud uvažava, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučio kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR

Stanka Čeklić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Ljiljana Lalović

